

ח"ד (י) כשררב הבית בשניה רבו פרושין בישראל שלא לאכול בשר ושלא
 לשחוח יין נטפל להן ר' יהושע אמר להן בני מפני מה אי אתם אוכלין בשר
 ואין אתם שותין יין אמרו לו נאכל בשר שמצנו מקריבין על גבי מזבח ועכשיו
 במל נשתה יין שמנסבין על גבי המזבח ועכשיו במל אמר להם א"כ לחם
 לא נאכל שכבר במלו מנחות אפשר בפירות פירות לא נאכל שכבר במלו
 בכורים אפשר בפירות אחרים מים לא נשתה שכבר במל ניטוך המים שחק
 אמר להן בני בואו ואומר לכם שלא להתאבל כל עיקר אי אפשר שכבר
 נגזרה גזרה ולהתאבל יותר מראי אי אפשר (י) שאין גזרין גזרה על הצבור
 אלא כרוב צבור יכולין לעמוד בה דכתוב במארה אתם נארים ואותי אחם
 קובעים הגוי כולו אלא כך אמרו חכמים (י) אסר אדם את ביתו בסיד ומשייר בו
 דבר מועט וכמה אמר רב יוסף אמה על אמה אמר רב חסדא כנגד הפתח
 עושה אדם כל צרכי סעודה ומשייר דבר מועט מאי היא אמר רב פפא כסא
 דהרסנא עושה אישה כל חבישימיה ומשיירת דבר מועט מאי היא אמר רב
 בת צדעא שנאמר אם אישכהך ירושלים תשכח ימיני חרבך לשוני לחכי וגו'
 מאי על ראש שמחתו אמר רב יצחק זה אפר מקלה שבראש חתנים א"ל רב
 פפא לאביו (י) היכא מנח לה כמקום חפילין (י) שנאמר לשום לאבלי ציון
 לתת להם פאר חרת אפר אזכל המתאבל על ירושלים ווכה ורואה בישמחתה
 שנאמר שמוצו את ירושלים וגו' תניא אמר ר' ישמעאל בן אלישע מיום
 שחרב בית המקדש דין הוא שנגזור על עצמנו שלא לאכול בשר ולא ששתוח
 יין אלא אין גזרין גזרה על הצבור אלא כרוב צבור יכולין לעמוד בה ומיום
 שפשימה מכות הרשעה שגזרת עלינו גזרות רעות וקשה ומכטלת מצנו הורה
 ומצות ואין מנחת אותנו ליכנס לשכוע הכן ואמר לה לישעה הבן דין הוא שנגזור
 על עצמנו שלא לישא אישה ולהוליד בניסונמצא זרעו של אברהם אבינו כלה
 סגליו אלא זהנח להם לישראל מוטב שיהיו שונגין ואל יהיו מודרין

הדרן עלך חוקת הבתים